

Vestitorul

numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul VI — Februarie, 1937 — No. 2

Conținutul:

Strângerea mulțimii mari de oameni (Partea I)	35
Strângerea mulțimii mari de oameni (Partea II)	44

Apare odată pe lună

Editori :

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
marfori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.B. & T.S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revista aceasta este o traducere care apare
in mai multe limbi.

Pentru Românii răspunzător :

VASILE STOICA, București 2, Str. Crișana 33

Permis pentru această revistă :

Ord. Ministerului Regal al Afacerilor Străine No. 603 din
7 Februarie 1933.

Pentru expediere :

Op. P. T. T. No. 24250 din 10 Februarie 1933 No. 4 pag 12.

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va
fi pacea fiilor tăi.” = *Isaia 54:13* (Versiune engleză)

Către cei credincioși de pe întreg pământul

Iubiți frați,

Perioada de mărturie care se începe cu 27 Martie se numește
„Războinic credincios”. Toți oamenii cari sunt acum pe pământ
și sunt devotați lui Iehova Dumnezeu se află de partea lui Christos
Isus, „războinicul său credincios”. Acești oameni sunt cunoscuți
ca rămășița și Ionadabii. Porunca lui Iehova dată lor este următoarea:
„Sculăți-vă cu resbel asupra ei! Christos Isus războinicul
credincios stă acum în lupta împotriva religiei organizate, organizația
Diavolului, care se numește Babilon și care înșală poporul și luptă
împotriva lui Dumnezeu. Aceasta este „lucrarea ciudată” a lui
Dumnezeu fiindcă descoperă fătărnicia și duplicitatea acelor
cari au întrebunțat numele lui Dumnezeu și al lui Christos ca să
înșele pe popor și să-l întoarcă dela Dumnezeu.

Fiecare de pe pământ care stă acum de partea lui Iehova și a
împărăției sale este privilegiat să mănânce la masa Domnului și să
cunoască descoperirea profeției, ceace pentru el înseamnă „brână
la vremea hotărâtă” pe care Domnul a dat-o spre mângâierea și
speranța sa. Unul ca acesta este dator să urmeze poruncile lui
Dumnezeu. Cine are posibilitatea să asculte însă neglijează sau
nu vrea să asculte va trebui să suporte consecințele (Faptele
Apostolilor 3:23). Urmarea poruncilor Domnului înseamnă că
acum fiecare trebuie să pună mărturie fără frică de partea Dom-
nului împotriva dușmanului și pentru numele și mărirea lui Iehova
și a împărăției sale. Această scrisoare este numai o aducere de
aminte de privilegiul și datoria voastră, iubiți frați. Dacă veți să
vă păziți neprihănirea înaintea lui Iehova, atunci veți asculta cu
bucurie poruncile sale.

Au fost fixate perioade deosebite spre a depune mărturie
pentruca întreg poporul lui Dumnezeu de pe pământ să poată
face în același timp o proclamare spre onoarea numelui său sfânt.
În perioada de mărturie „războinic credincios” fiecare dintre cei
credincioși să fie prin urmare în campanie și să ofere poporului
mesajul Domnului. Voi veți face aceasta prin faptul că întrebuiți-
tați aparatele sonore și gramofonele și prin faptul că duceți dă-
menilor mesajul tipărit. Pentru acest period de mărturie s'a pre-
văzut o serie specială de cărți. Fiecare să răspândească între popor
cât mai multe serii. Mesajul de avertisment al lui Iehova trebuie
transmis acum acelor cari susțin a fi creștini (Ezechiel 33:7-9).
Mesajul împărăției și al numelui lui Iehova trebuie vestit tuturor
națiunilor ca o mărturie. Nu vă bateți capul cu acea că cine va
muri în Armagedon sau cine nu va muri, ci fiecare să aibă grijă
de datoria lui de a transmite mesajul cum a poruncit Dumnezeu.
Domnul se va îngriji de succes.

Partea războiului care este „lucrarea ciudată” este acum în curs.
Implini-vei partea ta în ascultare față de porunca lui Dumnezeu?
Lucrarea va fi terminată la timpul hotărât, și după aceea urmează
„lucrul lui nemăsluzit”. Păzește-te și fii sărguitor în această zi a
luptei dintre nelegiuire și dreptate! Tatăl îndurării și Dumnezeu
tuturor mângâierilor să vă întărească și să vă binecuvinteze și pe
mai departe.

Cu multă iubire și cu cele mai bune dorinți.

Adrese pentru comandă :

România: . . . . . Str. Crișana 33, București 2.
Cehoslovacia: . . . . . Tylova ul. 16. Praha-Smichov
Iugoslavia: . . . . . Dalmatinska ul. 59, Belgrad
Franța: . . . . . 129, Faubourg Poissonnière, Paris IX
Belgia: . . . . . 66, rue de d'Intendant, Bruxelles
Statele-Unite: . . . . . 117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.
Canada: . . . . . 38-40 Irwin Ave., Toronto, 5, Ont.
Australia: . . . . . 7 Beresford Rd., Strathfield, N. S. W.

Vă rugăm să vă adresați totdeauna la
Societate.

Prețul abonamentului anual :

România: . . . . . Lei 120.—
Pentru străinătate: . . . . . Lei 150.—
Cehoslovacia: . . . . . Coroane 24.—
Franța: . . . . . Franci Francezi 20.—
Belgia . . . . . Franci belgieni 24,50
Statele-Unite: . . . . . Dol. 1.—

Banii se vor trimite la contul Cec No. 2301.

SERBAREA COMEMORATIVĂ

(Cina Domnului)

DATA prăznuirii sărbătorii spre aducere aminte
de numele lui Iehova și de jertfa lui Christos
Isus cade în anul 1957 pe Vineri, 26 Mar-
tie, după ora șase seara. Cartea intitulată „Iehova”
(în limba engleză) cuprinde o explicație amănun-
țită a serbării comemorative. Să se studieze cu
luare aminte și cu rugăciune capitolele doi și trei
ale acestei cărți. Dar fiindcă cartea „Iehova” nu
se află în limba română, să se studieze în locul ei
articolul „Sărbătoarea lui Iehova” din revista „Ves-
titorul numelui lui Iehova” din 1 Aprilie 1955 și
articolul „Numele Lui” atât partea I-a cât și par-
tea II-a din „Vestitorul numelui lui Iehova” din
Martie 1954 (No. 3), cari explicațiuni corespund a-
proape în întregime paginilor citate ale cărții „Ie-
hova”. Apoi fiecare grup al unșilor să se întrunească
în 26 Martie, seara după ora șase, și să ieie
cina Domnului. Cu ocazia aceasta să se întrebun-
țeze pâine nedospită și vin roșu adevărat. Must de
struguri nefermentat, adică dulce, sau vin de sta-
fide n'ar corespunde cerinței. Domnul și apostolii
au întrebunțat vin adevărat, și noi trebuie să ur-
măm pilda lor.

STRÂNGEREA MULȚIMII MARI DE OAMENI

PARTEA I-a

„Mai am și alte oi, cari nu sint din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor” (Ioan 10:16).

IEHOVA strânge în jurul lui pe toți aceia cărora le dăruiește viață veșnică. El face această strângere prin Unsul său, Christos Isus, Prea Iubitul. El nu strânge la sine pe potrivnicii lui, ci numai pe aceia cari-l caută și cari se conformează poruncilor sale. El strânge în jurul lui mai întâi pe aceia cari au încheiat un legământ de jertfă și împlinesc în mod credincios acest legământ. „Adunați-mi pe cuvicioșii mei, cari au încheiat legământ cu mine prin jertfire”. „Cine jertfește laudă, mă onorează; și celui ce ia aminte la calea sa, îi voi arăta mântuirea lui Dumnezeu” (Psalm 50:5, 25; trad. Dr. N. Nitzulescu).

Iehova nu caută deloc să rivalizeze cu Satan în ceea ce privește numărul de aderenți pe care-l va putea câștiga fiecare din ei pentru cauza sa. Dumnezeu și-a fixat regulile a căror observare conduce la viață, și numai aceia cari se conformează acestor reguli fixate vor primi viață veșnică. Domnul Isus a mărturisit din porunca Tatălui său în numele Tatălui: „Căci M'am pogorît din cer ca să fac voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimis. Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi” (Ioan 6:38, 40). El adună mai întâiu pe cei sfinți în templu, și aceștia formează casa regală; ei sunt numiți de el și „turma mică”. După aceea adună pe alții, și despre aceștia zice: „Mai am și alte oi, cari nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor” (Ioan 10:16). Cei menționați mai la urmă formează „oile” cari sunt puși la dreapta lui Christos, și în această stare de favoare sunt puși în timpul judecării pe care Domnul Isus o ține în templu (Matei 25:31—46).

Vicleanul dușman Satan încearcă să amăgească pe poporul lui Dumnezeu în toate felurile posibile: și printre lucrurile pe cari le întrebunțează acum este încercarea sa de a face pe rămășița să creadă că ea va strânge pe mulțimea mare de oameni, și mai departe că lucrarea cu care se ocupă rămășița acum este de puțină sau de nicio importanță în comparație cu ceea ce se va face după „prima fază a Armagedonului” (după cum o numesc unii). Se susține că turma mică, rămășița, va face atunci o ispravă cu mult mai mare, și de aceea acum nu trebuie să-și bată prea mult capul cu facerea lucră-

rii mărturiei. Scopul celor publicate aci este de a zădărnici această stratagemă a lui Satan, a acestui dușman rafinat, și a altora de cari se servește în acest scop, și de a pune pe rămășiță în stare să vadă din Sfânta Scriptură ce este datoria și lucrarea ei adevărată în timpul prezent.

Isus a avertizat pe ai săi de faptul că dușmanul va căuta, dacă este posibil, să amăgească chiar și pe cei aleși; însă aleșii credincioși nu se vor lăsa să fie înșelați. Ei vor fi ocrotiți de una ca aceasta dacă studiază cu atențiune Cuvântul lui Dumnezeu și ascultă poruncile sale; și dacă cineva face aceasta în mod serios, sincer și credincios va fi condus de Domnul pe calea cea dreaptă și va fi pus în siguranță (Proverbe 3:5, 6). „El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept. El învață pe cei smeriți calea Sa” (Psalm 25:9). Rămășița credincioasă se teme de Domnul, și așa manifestă înțelepciune și este ținută în înțelepciune, și ea are făgăduința lui Iehova că-i va descoperi scopul său.

Rămășița care este acum pe pământ, martorii lui Iehova, nu strânge pe mulțimea mare de oameni, ci Domnul a însărcinat-o cu îndeplinirea unui anumit lucru, în timp ce el însuși strânge pe mulțimea mare de oameni. Domnul strânge pe rămășița în templu, o unge, o învață și o trimite apoi cu mesajul său care trebuie vestit acum; și rămășița vestește acest mesaj al împărăției în timp ce Domnul judecă pe oameni și-i desparte pe unul de altul și adună la sine pe cei aprobați de el. „Mulțimea mare de oameni” se compune din oameni cari caută pe Domnul: îl găsesc și-l ascultă. Ei aud glasul Domnului, îl cred și-l iau în seamă. „Fiindcă oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit”. Dar cum vor chema pe Acela în care n'au crezut? Și cum vor crede în Acela, despre care n'au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui, dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: 'Căi de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!’” (Romani 10:13—15). Este privilegiul și datoria rămășiței să servească până la sfârșit ca vestitoarea Cuvântului lui Dumnezeu pentruca oamenii cari formează mulțimea mare de oameni să audă adevărul și să caute calea spre organizațiunea lui Iehova, a cărei cap este Christos Isus; acolo pot găsi siguranță.

Armagedon

* Iată o întrebare pusă de cineva care pare a fi incurcat: „Nu va fi făcut lucrul principal al rămășiței în legătură cu mulțimea mare de oameni numai după prima fază a Armagedonului?” Nu există un motiv biblic pentru o astfel de concluzie, ci Sfânta Scriptură zice tocmai contrarul! Un altul întreabă: „Nu este spus în revista 'Watch Tower' din 1 Februarie 1936 că Armagedonul va avea două faze?” Nu, revista nu conține astfel de declarațiuni, și afară de aceasta Sfânta Scriptură desigur n'ar îndreptăți la una ca aceasta. Ceeace a scris de fapt revista este aceasta: Sfânta Scriptură pare a arăta în mod clar „două părți ale Armagedonului: 1) Ceeace va cauza nimicirea oamenilor sau reprezentanților fățarnici ai religiei, și 2) ceeace va îndeplini nimicirea completă a organizațiunii lui Satan” („Vestitorul numelui lui Iehova”, 1936, pagina 95). Bătălia Armagedonului este marea bătălie a zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Ea se va da prin marea mareșal de campanie Christos Isus și oștirile sale cerești. În Apocalips 17:16 stă scris: „Cele zece coarne, pe cari le-ai văzut, și fiara, vor urî pe curvă, o vor pustii, și o vor lăsa goală. Carnea i-o vor mânca, și o vor arde cu foc”. Aceasta se aplică în mod vădit cu deosebire sistemelor sau organizațiilor religioase pe cari le întrebunțează Diavolul spre a înșela pe popor („Lumină”, volumul doi, pagina 113, în englezește). Reprezentanții religiei caută să ascundă apoi cine sunt ei. (Vezi Zaharia 13:6; „Pregătiri de Conflict”, pagina 252, în englezește.) Preoșimea sau reprezentanții religiei formează o parte a organizațiunii lui Satan și sunt păstorii cari vor fi nimiciți de mâna Domnului (Ieremia 25:35). Organizațiunea vizibilă a lui Satan se compune fără îndoială din trei părți, și anume din reprezentanții sau conducătorii religiei, stăpânii comerțului și domnitorii politici. Capitolul al nouăsprezecelea al Apocalipsului descrie pe Domnul Isus Christos pe calul său de război cum conduce la războiu împotriva dușmanului pe oștirile sale de nebiruit. Declarația publicată în „Vestitorul numelui lui Iehova” din Iunie 1936, pagina 95, nu-i nicidecum o afirmățiune dogmatică, ci pare a fi rațional și biblic de a aștepta că fățarnicii conducători ai religiei vor fi nimiciți mai întâiu în Armagedon, și că numai după aceea va avea loc nimicirea „fiarei” și a „prorocului mincinos” și în fine și a lui Satan (Apocalips 19:18—21; 20:1—5).

Toți dușmanii trebuie să știe în ceasul nimicirii lor sau cu puțin timp înainte de aceea că Iehova este Cel Prea Înalt, și că nimicirea lor vine dela el. Când organizațiunile religioase și însuși religioniștii vor fi stărpiți, aceasta li se va părea supraviețuitorilor organizațiunii lui Satan ca ceva foarte ciudat deoarece au fost făcuți să creadă atât de mult timp că „religionistii” ar fi reprezentanții Domnului. Firește noi nu putem constata acum în mod exact cum și în ce ordine va pricinui Domnul nimicirea dușmanilor, dar a ști aceasta nu este atât de important pentru noi. Ceeace în legătură cu aceasta este de cea mai mare importanță pentru rămășiță este să

ascultăm poruncile lui Dumnezeu și să facem acum ce ne ordonează cu energie și cu zel. Sigur e că, în timpul când sub conducerea lui Christos va fi în curs războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, lucrarea rămășiței de a vesti mărturia acelor cari vor forma mulțimea mare de oameni este terminată (Ezechiel 9:4—11; Matei 24:14, 21).

* Să nu uităm că negustorii de religie au fost de mult timp cei mai mari pângăritori ai numelui lui Iehova printre oameni. Diavolul a întrebunțat mai cu seamă pe ierarhia romano-catolică și mai târziu pe restul preoșimii în general, care a făcut cauză comună cu ierarhia, ca să aducă mare oară pe numele lui Iehova; și pare a fi rațional și în armonie cu Sfânta Scriptură de a aștepta că Domnul va face mai întâiu pe preoșime de rușine și apoi o va nimici în lupta Armagedonului, în care bătălie vor fi nimicite și celelalte părți ale organizațiunii lui Satan atât cele vizibile cât și cele invizibile. Așa dar ceeace a înșeles „revista” prin cuvintele „două părți” a fost că elementul religios va fi nimicit mai întâiu, și apoi vor urma celelalte părți ale organizațiunii.

* Ceeace se publică acum aici are de scop să arate peste orice îndoială că rămășița trebuie să fie acum a sânguitoare și foarte activă în îndeplinirea lucrării cu care a fost însărcinată de Domnul, și că această lucrare pe cât privește pe mulțimea mare de oameni trebuie să fie sfârșită înainte de a izbucni războiul Armagedonului. În acest loc atragem din nou atențiunea asupra intervenirii lui Iehova despre care profetul vorbește în aceste cuvinte: „Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perașim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit” (Isaia 29:21).

¹⁰ Prin profetul său Obadia, a cărui profesie a fost studiată mai înainte în revistă, Iehova lansează un apel martorilor săi credincioși, rămășiței: „Sculați-vă, să mergem împotriva Edomului [împotriva religiei organizate, cu deosebire ierarhia romano-catolică și preoșimea unită cu ea] ca să ne războim cu el!” Această acțiune a rămășiței din ordinul lui Iehova se face înainte de lupta zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Profesia din Isaia 28:21 despre marea luptă finală pe care o va da Christos Isus pentru Iehova, și care este așa dar lupta lui Iehova, atrage atențiunea mai cu seamă asupra cetății Gabaonului. În acelaș capitol, imediat înainte de declarațiunea că Iehova se va mânia ca în valea Gabaonului, zice Domnul: „Grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor” (versetul 17) „ca o furtună de piatră” (versetul 2). Aceste cuvinte cari descriu grindina au de scop fără îndoială să atragă atențiunea cu deosebire asupra celor ce s'au întâmplat la Gabaon, pentru că să se poată vedea că Gabaonul și lupta ce s'a dat acolo au fost profetice.

¹¹ La Gabaon au avut loc, la două timpuri diferite, două lupte. Faptul că despre amândouă luptele acestea s'a scris o dare de seamă, arată că evenimentele dela Gabaon au preumbrit ceva lucru viitor. Domnul a dat prima luptă dela Gabaon când

Iosua a fost conducătorul vizibil al oștirilor Domnului (Iosua, capitolul 10). La a doua luptă dela Gabaon Domnul a pus pe regele David ca conducător al armatei vizibile pentru ochii omenești (2 Samuel 5:19—25). Că acele două lupte nu fost un tip al Armaghedonului, și că ambele trebuiesc luate în considerare cu ocazia examinării antitipului, despre aceasta nu poate exista nici cea mai mică îndoială. Cu ocazia primei bătălii dela Gabaon Domnul a făcut să cadă din cer grindină asupra dușmanului, și prin acea grindină au fost omorâți mai mulți dușmani decât prin alte arme. Faptul acesta este accentuat în mod deosebit în Sfânta Scriptură. Când David a luptat împotriva Filistenilor, dușmanii lui Dumnezeu, și i-a alungat spre Gabaon, în darea de seamă nu ni se spune nimic despre o grindină. Cu ocazia luptei dela muntele Perașim purtată de David în contra Filistenilor, dușmanii lui Dumnezeu, și care luptă a fost imediat înainte de lupta dela Gabaon, David a rostit aceste cuvinte: „Domnul a risipit pe vrăjmașii mei dinaintea mea, ca niște ape cari se rup”. (2 Samuel 5:20). Profetia lui Isaia scrisă în legătură cu „lucrul nemaiauzit” al lui Iehova menționează o „furtună de piatră”, o „vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu mari șuvoaie de ape” (Isaia 28:2). Acelaș profet zice: „Și grindina va surpa locul de scăpare al minciunilor, și apele îi vor îneca adăpostul... când va trece urgia apelor năvălitoare” (versetele 17, 18).

¹² Pricina de diferend a primei bătălii dela Gabaon a prefigurată împărășia lui Iehova pentru care se dă lupta Armaghedonului. Tot de această împărășie este vorba și în bătălia a doua dată de regele David la Gabaon. Iosua conducătorul primei bătălii dela Gabaon a fost un tip al lui Christos Isus. Numele lui „Iosua” înseamnă acelaș lucru ca „Isus”, forma greacă a numelui evreesc „Ioșua”. Numele „Ioșua” sau „Isus” înseamnă „Iehova Izbăvitorul”. David a cărui nume înseamnă „prea iubit” a fost un tip a prea iubitului Fiu al lui Iehova, Christos Isus. Intocmai după cum David a fost rege peste Israelul natural, tot așa este prea iubitul Fiul al lui Dumnezeu Rege peste Israelul spiritual și peste toți cari primesc viață veșnică. În Evrei 4:8 este scris: „Dacă le-ar fi dat Iosua [grecește: Isus (Biblia engleză Authorized Version)] odihna, n'ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi”. Despre Israelul spiritual stă scris: „Robul Meu David [adică: prea iubitul] va fi împărat peste ei” (Ezechiel 37:24). Textul acesta se referă fără îndoială la Domnul Isus Christos Regele, șeful organizațiunii principale a lui Iehova. Apoi profetul Domnului zice: „Se va mânia ca în valea Gabaonului” (Isaia 28:21). Mânia lui Dumnezeu s'a manifestat în contra dușmanilor lui în amândouă luptele dela Gabaon; prin urmare această scriptură se aplică în mod profetic asupra demonstrațiunii exprese a mâniei lui Dumnezeu în această „zi a lui Iehova” în bătălia Armaghedonului.

¹³ După cum arată raportul Sfintei Scripturi, Iehova a încheiat, cu câteva luni înainte de evenimentele dela Gabaon, un legământ al ascultării și

al credincioșiei cu Izraeliții sub conducerea lui Moise când au fost adunați în câmpia Moabului. Acel legământ a preumbrit legământul de credincioșie pentru împărășie pe care Domnul Dumnezeu l-a făcut cu Izraeliții spirituăli (Deuteronomul 1:5; 29:1). În legătură cu legământul credincioșiei Iosua a fost numit de Iehova ca urmaș al lui Moise. Legământul credincioșiei încheiat în Moab a preumbrit legământul credincioșiei pentru împărășia lui Dumnezeu, pe care legământ Domnul îl face cu clasa templului prin mai marele Moise. (Vezi cartea „Iehova”, paginile 312—315, în englezește). La două luni și jumătate după ce a fost încheiat legământul în Moab, și anume în timpul Paștilor, Iosua a condus pe Izraeliți peste Iordan și a început cu cucerirea țării Canaanului pe care a dat-o Dumnezeu lui Avraam. Iehova era atunci „împărat în Izrael” (Deuteronomul 35:5). Și acum Iehova și-a început domnia prin punerea pe tron a prea iubitului său Fiu Christos Isus și prin aceea că i-a poruncit să domnească în mijlocul dușmanilor și peste țara pe care a dăruit-o Iehova „seminției lui Avraam” (Geneza 15:14—17; 15:18; Psalm 110:2).

¹⁴ Cananișii, au făcut o opoziție înverșunată și vehementă stabilirii și creșterii împărășiei tipice a lui Dumnezeu în țara făgăduinței, întocmai după cum s'au împotrivit și Filistenii poporului tipic al lui Iehova sub domnia lui David, și au încercat să-și asigure superioritatea prin forță. Toți aceștia au fost dușmani ai lui Dumnezeu. În fiecare din aceste cazuri s'a dat din pricina acestei opozițiuni o luptă la Gabaon, mai întâiu de Iosua și cu mult mai târziu de David. Iehova a pus acum pe prea iubitul său Fiu pe tron ca să întemeieze împărășia lui vecinică în timp ce dușmanul se află încă tot în țară, întocmai după cum odinioară și Cananișii au fost încă tot în Palestina; și acum iarăși se opun dușmanii cu înverșunare și vehemență stabilirii și dezvoltării împărășiei lui Dumnezeu. Acum bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic este foarte aproape ca să curețe țara cu totul de dușmani. E sigur că darea de seamă profetică despre cele două lupte dela Gabaon s'a scris dinainte pentru întărirea deosebită a rămășiței și însufleșirea speranței sale și pare a fi sosit timpul potrivit de a dăruia rămășiței o privire mai clară în însemnarea celor două lupte dela Gabaon cari preumbresc marea zi a Dumnezeului Celui Atotputernic. De aceea evenimentele cari au avut loc imediat înainte de acele lupte pot fi studiate aci cu folos.

¹⁵ Izraeliții au fost adunați pe țărmul de răsărit al Iordanului și aceasta s'a făcut sub porunca lui Iosua care a vorbit atunci lui Izrael, după cum i s'a poruncit. „Iosua a zis: 'Prin aceasta veți cunoaște că Dumnezeu cel viu este în mijlocul vostru, și că va izgoni dinaintea voastră pe Cananișii, pe Hetiți, pe Heviți, pe Fereziți, pe Ghirgasiți, pe Amoriți și pe Iebusiți” (Iosua 3:10).

¹⁶ Când s'a început marșul înainte al poporului ales al lui Dumnezeu împotriva dușmanilor cari au ocupat țara făgăduită, pentru Izrael a fost de prima importanță să știe că Iehova este singurul și a-

devăratul Dumnezeu. Iehova a făcut o minune și a condus pe Izrael peste Iordan, oprind apele râului într'un anumit loc și secând scurgerea așa că întreagă oastea lui Izrael a putut să treacă râul fără să se ude pe picioare și în siguranță. Când Izraeliții au ajuns pe malul de vest s'a început lupta împotriva dușmanilor. Pentru ce a făcut Iehova lucrul acesta este spus în cuvintele următoare: „Pentru ca toate popoarele pământului să știe că mâna Domnului este puternică, și să vă temeți totdeauna de Domnul, Dumnezeul vostru” (Iosua 4:24). Dumnezeu a arătat acolo că lucrul cel mai important este justificarea numelui său pentru că toți oamenii să știe că el este Cel Atotputernic.

¹⁷ Astăzi Iehova prin acela care este mai mare ca Iosua, Christos Isus, a condus pe Izraeliții credincioși antitipici, adică pe Izraelul după spirit, în „țara” sau în locul împărțit lui de Iehova, și acum războiul între cei doi dușmani s'a aprins, și mai cu seamă conducătorii religiei sunt aceia cari la indemnul Diavolului luptă împotriva rămășiței (Apocalips 12:17). Scopul războiului care se află acum în curs este înălțarea numelui lui Iehova și de a arăta oamenilor că Iehova este suprem. În acest chip atât dușmanii cât și oamenii cari doresc să facă ce este drept sunt informați și avertizați. Aceasta este fără îndoială unul din motivele pentru ce a permis Dumnezeu ca Diavolul să rămână în viață și să-și continue lucrurile sale rele; după cum este scris: „Ca... Numele Meu să fie vestit în tot pământul”. Și această vestire a numelui lui Iehova trebuie să se facă și să se îndeplinească înainte de a demonstra Iehova puterea lui cea mare prin nimicirea organizației lui Satan în Armaghedon (Exodul 9:16). Mărturia transmisă de martorii lui Iehova este aceea care face pe dușmani să se lupte în contra lor, și acest război precede bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Este vorba de numele lui Iehova și de împărăția sa care progresează; și numele lui va fi înălțat și justificat și împărăția lui va domni peste întreg pământul.

¹⁸ Pentru a avea o înțelegere mai clară a adunării mulțimii mari de oameni care se face acum, vom examina acum cecece a precedat prima luptă de la Gabaon, cecece a condus la acea luptă și cecece s'a întâmplat în ea. „La auzul acestor lucruri [și anume că Izraeliții au trecut Iordanul în siguranță printr'o minune a lui Iehova, și când au auzit de lupta ce s'a dat după aceea în care cetățile Ierihon și Ai au fost dărâmate] toți împărații cari erau dincoace de Iordan [pe partea de vest], în munte și în vale, și pe toată coasta mării celei mari la Mări Mediterane care a fost ocupată de Filistenii, până lângă [muntele] Liban, Hetitii, Amoritii, Cananiții, Ferezitii, Hevitii și Iehusiții, s'anunț împreună într'o înțelegere că să lupte împotriva lui Iosua și împotriva lui Israel” (Iosua 9:1, 2).

¹⁹ Când dușmanii au auzit aceste lucruri mari pe cari le-a făcut Iehova, și cum și-a întrebuințat poporul, atunci au format imediat o conspirație de a purta război împotriva poporului lui Dumnezeu. Aceasta a preumbrit cecece s'a întâmplat la venirea mai marelui Iosua, Christos Isus. În anti-

lip Iehova și-a manifestat puterea cea mare în anul 1914; atunci și-a început domnia prin faptul că a pus pe tron pe prea iubitul lui Fiu Christos Isus ca să domnească în mijlocul dușmanilor lui (Apocalips 11:17, 18; Psalm 110:2; 2:6). După aceea a urmat alungarea lui Satan și a oștirilor sale din cer și aruncarea lor pe pământ. Apoi Satan a început să-și mobilizeze toate oștirile sale atât cele invizibile cât și cele vizibile și să se pregătească de bătălia viitoare, care este de neînălțurată; și el a făcut lucrul acesta de atunci încolo. În acest scop atrage Satan pe toate trupele sale într'o conspirație ca să lupte în contra lui Christos Isus, mai marele Iosua și mai marele David (Apocalips 12:10—17; Isaia 8:9—15).

²⁰ Printre popoarele cari au ocupat țara fugăduinței trebuie că au fost și oameni binevoitori cari au dorit dreptatea și cari au preumbrit din acest motiv pe oamenii de bine din timpul prezent, cari s'au aflat un timp lung sub stăpânirea organizației lui Satan. În acel timp au existat în Palestina oameni cari au observat și au luat în seamă favoarea lui Dumnezeu față de poporul lui. Astfel de oameni au locuit în Gabaon. „Locuitorii din Gabaon, de partea lor, când au auzit ce făcuse Iosua Ierihonului și cetății Ai, au întrebuințat un viclesug, și au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat niște saci vechi pe măgarii lor, și niște burduri vechi pentru vin, rupte și cârpite, iar în picioare purtau încălțăminte veche și cârpită, și erau îmbrăcați cu niște haine vechi pe ei; iar toată pâinea pe care o aveau pentru hrană era uscată și mucegăise. S'au dus la Iosua în tabără la Ghilgal, și i-au zis lui și tuturor celor din Israel: „Noi venim dintr'o țară depărtată; acum deci faceți legământ cu noi” (Iosua 9:3—6).

²¹ Gabaoniții au început să icie ceva măsuri pentru scăparea lor, și Sfânta Scriptură raportează ce-au făcut. Aceasta este ocazia când Biblia menționează pentru prima oară Gabaonul. Numele înseamnă „deal” sau „cetate de pe colină”, căci Gabaonul era situat pe o colină (1 Împărați 3:4; 2 Cronici 1:5). Gabaoniții au fost Heviți (Iosua 9:7). Numele Heviți înseamnă „locuitori de sate”. Heviții au fost urmași ai lui Ham, fiul lui Noe, prin Canaan, fiul lui Ham (Geneza 10:6, 15—17). Heviții s'au aflat sub blestemul pe care l-a rostit Noe din pricina păcatului lui Ham asupra lui: „Noe s'a trezit din amețala vinului, și a aflat ce-i făcuse fiul său cel mai tânăr. Și a zis: „Blestemat să fie Canaan! Să fie robul robilor fraților lui!” El a măz zis: „Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Sem. Și Canaan să fie robul lui!” (Geneza 9:24—26). Acel blestem s'a împlinit literalmente la Gabaoniți; deoarece că Heviți au fost Cananiți și au devenit robii Izraeliților, fiii lui Sem. Intre Gabaoniți au fost cuprinși și locuitorii din alte trei locuri, și anume din Chefira cecece înseamnă sat înconjurat cu ziduri; mai departe din Beerot cecece înseamnă „fântâni”; și Chiriat-Iearim, adică „cetate de păduri” sau „loc de păduri”; și așa numele lor arată locul și stările împrejurimilor.

²² Gabaoniții reprezintă așa dar în tip sturea întregului neam omenesc deoarece întreg neamul o-

menesc a ajuns prin păcatul lui Adam sub blestem. Jertfa lui Christos este prețul de răscumpărare pentru toți cei ce se află sub blestem, și sângele și numele lui sunt singurele mijloace de mântuire și viață. „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi. — fiindcă este scris: 'Blestemat e oricine este atârnat pe lemn'" (Galateni 3:13). Gabaoniții ca Canaanii (Canaan înseamnă "umilit") reprezintă pe cei umiliți și smeriți prin păcatul moștenit (Romani 5:18).

Dușmanul în țară

²³ Domnul a făcut să se însemne multe amănunțite în darea de seamă scrisă în vechime, a căror înțelegere ajută acum cercetătorului profețiilor să vadă și să înțeleagă mai bine ce se întâmplă în timpul prezent cu puțin timp înainte de Armagedon. Șapte națiuni sau stabilit în țara Canaanului, și între acele șapte națiuni s'a aflat seminția Heviților. Înainte de a ajunge Izrael în acea țară, Dumnezeu l-a încunostințat despre țaria dușmanului: „Când Domnul, Dumnezeul tău, te va aduce în țara în care vei intra și o vei lua în stăpânire, și va izgoni dinaintea ta multe neamuri: pe Hetiți pe Ghirgasiți, pe Amoriți, pe Cananiți, pe Ferezitiți, pe Heviți și pe Iebusiți, șapte neamuri mai mari la număr și mai puternice decât tine" (Deuteronomul 7:1). Izraeliții au fost așa dar informați și au știut că intrarea lor în țară va însemna război cu dușmanul. În chip asemănător a informat Dumnezeu pe poporul său care este acuma pe pământ despre forțele asociate ale dușmanului. Această lămurire i s'a dat rămășiței dinainte: ea este așa dar informată, cunoaște forțele asociate ale dușmanului și trebuie să aștepte luptă; ea se află deja în mijlocul luptei, și știe pentru ce.

²⁴ Dușmanii din Canaan au urzit o conspirațiune în contra poporului lui Dumnezeu, și în chip asemănător au urzit și acum Diavolul și banda lui, atât hoardele invizibile cât și cele vizibile, o conspirațiune împotriva poporului lui Dumnezeu. După cum se vede, Heviții din Gabaon și din localitățile apropiate nu s'au unit cu ceilalți Canaanii în acea conspirațiune și au format așa dar o excepțiune. Ei au arătat că s'au temut de Dumnezeu și de oștirile sale și au căutat o cale pe care să poată dobândi favoarea lui Dumnezeu. Că modul lor de lucrare trebuie numit înțelept sau înșelător, nu schimbă întru nimic faptul că au fost întrebuințați să fie o parte a marelui tablou profetic care este examinat aici. Este evident că Gabaoniții au avut frica de Dumnezeu, și acesta pare a fi motivul pentru ce au procedat așa, după cum arată darea de seamă. Ei „au întrebuințat un viclesug, și au pornit la drum cu merinde pentru călătorie. Au luat niște saci vechi pe măgarii lor, și niște burdofuri vechi pentru vin, rupte și cârpite, iar în picioare purtau încălțăminte veche și cârpită, și erau îmbrăcați cu niște haine vechi pe ei: iar toată pâinea pe care o aveau pentru hrană era uscată și mucegăită. S'au dus la Iosua în tabără la Ghilgal, și i-au zis lui și tuturor celor din Izrael; 'Noi venim dintr'o țară

depărtată; acum deci faceți legământ cu noi'" (Iosua 9:4-6).

²⁵ Faptul că Gabaoniții s'au temut, a preumbrit o clasă de oameni care se teme acum de Dumnezeu; căci frica de Dumnezeu este „începutul înțelepciunii". Cuvântul „viclesug" întrebuințat în acest text poate fi tradus și cu „prudență, prevedere și înțelepciune". Gabaoniții au căutat o cale cum ar putea să scape viața acelor oameni de executorii lui Iehova sub conducerea lui Iosua. Ceeace căută — la început în mod egoist — aproape toți oamenii când se apropie de Domnul, este viață și siguranță. Ei cresc însă în iubire sau dezinteresare după ce au primit o anumită cunoștință despre scopul lui Dumnezeu. Viața este pentru creaturi mai scumpă decât orice fiindcă omul nu s'ar putea bucura de nimic fără viață. Ceeace trebuie accentuat aici este că Gabaoniții au căutat o cale pe care să poată găsi ceva bine. Firește că a fost de lipsă să se poarte cu prudență și prevedere fiindcă n'au știut cum îi va primi Iosua; și din acest motiv au întrebuințat după cum zice textul, „un viclesug". Ei au arătat prin aceasta că au atârnat de Iosua, și au procedat cu precauțiune ca să afle ce-ar fi mai bine pentru ei ca să facă. În acelaș mod toți oamenii, cari caută calea siguranței și a vieții, ajung să știe că atârna cu totul de Christos Isus, Domnul nostru, căci acesta este singurul nume prin care dăruiește Iehova mântuire (Faptele Apostolilor 4:12). De aceea ei procedează cu prudență ca să se asigure dacă ceeace li s'a prezentat este de fapt adevărul sau nu, căci ar voi să umble pe calea cea dreaptă. Toți cari vin la Christos sunt la început copii de față. Ei cresc până la vârsta bărbăției în Christos Isus după ce au făcut mai întâiu progrese în cunoștința și în aprecierea bunătății lui Dumnezeu. De aceea nu există niciun motiv pentru ce să se spună despre Gabaoniți că au mințit pe Iosua și au încercat „să-l tragă pe sfoară". Ei au lucrat pur și simplu într'un mod prevăzător și înțelept și în armonie cu instrucțiunile pe cari le-a dat mai târziu Isus ucenicilor lui de a fi înțelepți ca șerpii, dar fără răutate ca porumbelii. Gabaoniții n'au căutat să facă pagubă lui Iosua și oamenilor lui. Ei au voit numai să știe în ce situație s'au aflat.

²⁶ Toate celelalte națiuni au făcut o conspirațiune să lupte în contra Izraeliților și dacă este posibil să-i nimicească. A nu lua parte la această conspirațiune, ba încă a căuta favoarea aceluia care a condus lupta în contra conspiratorilor, aceasta a cerut dela Heviți sau Gabaoniți o măsură de credință adevărată. Tot așa sunt și în ziua de astăzi toți cei din organizațiunea lui Satan și cei de sub stăpânirea lor, cu o singură excepțiune, uniți laolaltă într'o conspirație de a lupta în contra poporului ales și uns al lui Iehova și de a-l nimici dacă este posibil. Singura excepțiune este clasă care formează „mulțimea mare de oameni".

²⁷ În această dramă profetică Gabaoniții au jucat rolul prin care a fost preumbrită mulțimea mare de oameni, și un studiu atentiv a lucrurilor ce li s'au întâmplat de aici înainte Gabaoniților ne permite să vedem ce face Domnul cu mulțimea mare de oameni.

²⁸ Iosua și armata lui au înaintat cu precauțiune. Ei au ținut în minte instrucțiunea pe care a dat-o Iehova Izraeliților cu mult timp înainte de-a ajunge în țara fugăduinței: „Ia seama la ceea ce-ți poruncesc azi. Iată, voi izgoni dinaintea ta pe Amoriți, Cananiți, Hetiți, Fereziți, Heviți și Iebușiți. Să nu cumva să faci legământ cu locuitorii țării unde ai să intri, ca să nu fie o cursă pentru tine, dacă vor locui în mijlocul tău” (Exodul 34:11, 12).

²⁹ Izraeliții au fost încunoștințați în mod formal de Domnul că în țară vor întâmpina dușmani aliați și vicleni, și luând în seamă acest avertisment Izraeliții au înaintat cu prudență. Când s'au apropiat de ei pământeni au trebuit să constate mai întâi dacă n'a fost cumva vorba de o violenție de război căutând să-i atragă într-o cursă; și aceasta explică pentru ce a fost Iosua atât de prevăzător. Izraeliții au fost informați că vor birui în lupta împotriva dușmanilor lor dacă vor asculta pe Domnul: „Dimpotrivă, să le dărâmați aliațele, să le sfărâmați stâlpii idolești și să le trântiți la pământ Astarteele” (Exodul 34:13). De aceea când Gabaoniții, prezentându-se ca soli, au venit la bărbații lui Israel, ei au fost primiți cu rezerva necesară: „Bărbații lui Israel au răspuns Heviților acestora: 'Poate că voi locuiți în mijlocul nostru, cum să facem noi legământ cu voi?'” (Iosua 9:7). Aici se arată înțelepciunea spre folosul martorilor lui Iehova. Gabaoniții au zis lui Iosua că au venit dintr-o țară depărtată, și-a fost foarte laloc ca Iosua să se îndrepteze dacă au fost prieteni și nu dușmani. Unșii Domnului știu că se află în mijlocul dușmanilor și de aceea sunt prevăzători față de aceia cari se apropie de ei și se asigură mai întâi de aceea, că este vorba de un prieten sau dușman. Instrucțiunea lui Iehova dată unșilor lui este ca ei să refuze cu totul de a face un compromis cu dușmanul sau de a avea ceva de-a face cu vreo parte oarecare a organizației Diavolului care este osândită la pierire. Poporul lui Iehova știe că sunt oameni în lume cari nu sunt în armonie cu spiritul Diavolului: înșă ei lucrează cu precauțiune de a nu face vreun legământ cu cineva înainte de a vedea vreo dovadă că cealaltă parte caută în mod sincer calea Domnului. Întrebarea pusă de Iosua și de oamenii lui a fost în armonie deplină cu instrucțiunile pe cari le-a dat Iehova urmașilor lui Christos Isus, cel ce este mai mare ca Iosua: „Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: 'Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu'. De aceea: 'Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Imi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic'” (2 Corinteni 6:16-18).

³⁰ Cei ce vin astăzi la pomenirea Domnului ca cercetători sinceri ai adevărului, recunosc că servii lui Iehova se bucură de favoarea Domnului. În același mod au văzut și Gabaoniții că Iosua și oștirea lui s'au aflat în favoarea Dumnezeului Celui Atotputernic. Din acest motiv au fost dispusi să se pue sub ordinele lui Iosua: „Ei [ca Gabaoniți] au zis lui

Iosua: 'Noi suntem robii tăi'. Și Iosua le-a zis: 'Cine sunteți voi, și de unde veniți?'” (Iosua 9:9). Cuvintele Gabaoniților au fost o recunoaștere convenită că Iehova, Dumnezeul Izraeliților, este Ființa Supremă, și că Iehova și generalul său ales, Iosua, constituie înaltele stăpâniri. Oamenii binevoitori cari caută acum calea spre organizațiunea lui Dumnezeu recunosc de asemenea că Iehova este Ființa Supremă și împreună cu Christos Isus, mai marele Iosua, formează „înaltele stăpâniri”. Gabaoniții s'au supus lui Iosua de bună voie și fără luptă, și ei au făcut aceasta cu cuvintele: „Noi suntem robii tăi”. Prin aceasta și-au exprimat dorința de a servi mai bine pe Dumnezeul lui Iosua decât a pieri sau a îndrăzni să deie o luptă cu oamenii lui Iosua. Aceasta a fost o petițiune a Gabaoniților pentru un tractat de prietenie sau un legământ cu Iosua. La această cerere a Gabaoniților Iosua a răspuns: „Cine sunteți voi, și de unde veniți?” Cât de bine se potrivește atitudinea Gabaoniților cu cea adoptată de „mulțimea mare de oameni” căutând calea organizației lui Dumnezeu. Ea trebuie să fie înainte de toate cu bunăvoință față de Dumnezeu, față de împărăția lui și față de Regele Christos Isus, mai marele Iosua. Intocmai după cum a cerut Iosua dela Gabaoniți ca să se legitimeze, tot așa cere și mai marele Iosua ca cei ce vin la el să se legitimeze și să mărturisească dacă țin la Diavolul sau nu, și dacă voiesc să iei atitudine pentru Dumnezeu, pentru Christos și pentru poporul lui: „Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire, după cum zice Scriptura: 'Oricine crede în El, nu va fi dat de rușine'. În adevăr, nu este nici o deosebire între Iudeu și Grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă” (Romani 10:10-15).

³¹ Cei ce aparțin la mulțimea mare de oameni trebuie să creadă că Iehova este singurul Dumnezeu adevărat și atotputernic și Christos Isus este Mântuitorul omului și singura cale spre viață; cu o astfel de credință trebuie să se pună fiecare deschis pe partea Domnului, și să mărturisească credința sa în Dumnezeu și în Christos Isus și să împlinească învoiala sa de a face voința lui Dumnezeu. Aceasta este calea mântuirii și o altă nu există. Omul nu poate avea parte de mântuire prin vreo creatură sau organizație pământească, sau prin aceea că se înclină înaintea unui simbol sau imagine, care reprezintă pe vreo creatură sau vreo lucru carecăr. Linia de despărțire este atât de clar marcată încât nicio îndoială nu poate exista cu privire la aceasta.

³² Gabaoniții n'au stat laoparte și n'au așteptat mai întâi bătălia decizivă care s'a dat mai târziu la Gabaon. Ei nu și-au încercat norocul, ci au arătat pe față înainte de bătălie pe care parte au stat. Tot așa nici mulțimea mare de oameni nu poate aștepta acum mai întâi bătălia decizivă dela Armagedon, care a fost preumbrată prin bătălia dela Gabaon, înainte de a se face cunoscută și de-a ocupa o pozițiune lămurită și fără echivoc. Dacă Gabaoniții ar fi așteptat mai întâi bătălia, atunci Domnul n'ar fi avut nicio milă de ei. Dacă „mulți-

mea mare de oameni ar voi să aștepte mai întâiu Armaghedonul pentruca să se facă cunoscută numai după aceea pe care parte stă, atunci Domnul n'ar avea milă de ea, adică n'ar lua-o în seamă. Când Iosua a pus acea întrebare Gabaoniților, ei au răspuns imediat. „Ei i-au răspuns: „Robii tăi vin dintr'o țară foarte depărtată, pentru faima Domnului, Dumnezeului tău: căci am auzit vorbindu-se de El, de tot ce a făcut în Egipt” (Iosua 9:9). Declarația Gabaoniților că vin dintr'o țară foarte depărtată, reprezintă pur și simplu că mulțimea mare de oameni nu este din lumea aceasta, ci ea așteaptă împărăția. Cuvintele lor adresate lui Iosua că sunt robii lui, n'au fost numai o formulă de politeță, ci au exprimat c'au fost gata de-a face cu plăcere ce li se va porunci să facă.

³³ Vorbitorul Gabaoniților a zis mai departe în răspunsul său către Iosua că au auzit ce-a făcut Domnul Dumnezeu „și de ce a făcut celor doi împărași ai Amoriților dincolo de Iordan. Lui Sihon, împăratul Hesbonului, și lui Og, împăratul Basanului, care era la Aștarot” (Iosua 9:10). Cei-lalți Cananiți au auzit aceleași lucruri; ei însă au arătat c'au fost un popor nehibzuit, și în-tocmai ca oamenii nehibzuți din timpul prezent cari urmează pe conducătorii lor, ierarhia romano-catolică, toate aceste lucruri n'au făcut nicio impresie asupra lor și nu i-au îndemnat să caute favoarea lui Iosua. Ierarhia a intimidat astăzi atât de mult pe o mare parte a oamenilor încât nu voiesc să deie ascultare Cuvântului lui Dumnezeu. Dar oamenii de bine formează o excepțiune.

³⁴ Gabaoniții au arătat și au recunoscut c'au avut o cunoștință oarecare despre Dumnezeu, și ei au început să arate c'au avut și ceva înțelepciune: Oamenii cari în această zi a lui Iehova formează pe mulțimea mare de oameni, trebuie să audă de asemenea despre Iehova și Regele său, și ei și primesc într'adevăr acest mesaj al adevărului din mâinile martorilor pe cari Domnul îi trimite în țară ca să vestească această mărturie. Aceasta este ziua când Iehova își face cunoscut numele prin Christos Isus și întrebuintează pe acest popor ales din lume pentru numele său ca să vestească pe Regele și împărăția lui. Cei ce dau ascultare și atențiune mesajului acestuia, încep să câștige o măsură de înțelepciune. Psalmistul zice despre aceasta: „Frica Domnului este începutul înțelepciunii: toți cei ce o păzesc, au o minte sănătoasă, și slava Lui ține în veci” (Psalm 111:10).

³⁵ Martorii lui Iehova au știut de mult timp că nu există numai o singură cale care conduce la Dumnezeu, și anume prin Isus Christos, și că o altă cale de mântuire nu există. Acum văd mai clar ca oricând înainte că și oamenii cari formează mulțimea mare de oameni trebuie să audă mesajul despre Iehova și împărăția lui și trebuie să învețe să cunoască singura cale a mântuirii, și că și aceștia trebuie să se pună pe parța lui Dumnezeu, mărturisind cu gura și prin faptele lor credința lor în Dumnezeu și în Christos Isus. Prin faptul că Domnul dăruiește această lămurire rămășiței, îi arată clar ce datorie și obligațiune i s'a impus prin această și anume de a duce fructele împărăției acelor

cari voiesc să cunoască calea mântuirii. Ce-ar rezulta însă din aceea dacă Diavolul ar putea face acum pe martorii lui Iehova să creadă atumite declarațiuni și să se încreadă în ele, ca de pildă: „A căuta acum pe mulțimea mare de oameni nu este atât de important”, sau „Lucrarea cea mare pentru mulțimea mare de oameni se va face numai după începutul Armaghedonului”? Dacă rămășița ar crede o astfel de flecăreală și ar lucra în conformitate cu ea, atunci rezultatul ar fi cu totul dezastros pentru ea și ar fi o nenorocire și pentru oamenii cari așteaptă salvarea și ar voi să aparțină la mulțimea mare de oameni. Aceasta reiese limpede din avertismentul pe care Iehova îl adresează păzitorului său prin gura profetului său (Ezechiel 3:17—20; 33:5—15). Aceia însă cari se hrănesc din Cuvântul lui Dumnezeu și urmează instrucțiunile sale nu vor fi amăgiți prin afirmațiunile prezumțioase ale oamenilor, ci vor îndeplini acum cu zel ordinele Domnului.

³⁶ În această zi a lui Iehova, el face să se vadă clar despre ce este vorba, așa încât fiecare trebuie să ieie parte sau pentru Diavolul sau pentru Dumnezeu și Regele lui. Aceasta a fost preumbrat în mod învederat și prin ceea ce au făcut și au zis Gabaoniții: „Și bătrânii noștri și toți locuitorii din țara noastră ne-au zis: „Luați cu voi merinde pentru călătorie, duceți-vă înaintea lor, și spuneți-le: „Noi suntem robii voștri; acum deci faceți legământ cu noi” (Iosua 9:11).

³⁷ Observați că Gabaoniții n'au menționat deloc vreun rege care să domnească peste ei și nici de credincioșia lor ca supuși față de un astfel de domnitor, ci au vorbit de „bătrânii [sau sfătuitoarii] noștri și toți locuitorii din țara noastră” dela cel mai mic până la cel mai mare. Gabaoniții au ținut fără îndoială o întrunire și au ales delegațiunea care a stat acum înaintea lui Iosua și a armatei sale. Și așa au putut zice pentru ei și pentru întreg poporul: „Noi suntem robii tăi”. Cu alte cuvinte: Noi nu suntem dușmanii tăi cari ar merita moartea din mâna ta, ci suntem cu totul gata de a te servi: de aceea fă un legământ cu noi: încheie cu noi un tractat de pace sau o învoială care ne face robii tăi!

³⁸ Isus a avut în minte fără îndoială tocmai acest tablou, pe care Iehova l-a făcut prin Gabaoniți și Iosua, când a făcut cunoscut regula lui Dumnezeu cu privire la aceia cari doresc să se unească cu Christos și organizațiunea lui. Observați că Isus a vorbit atunci la mulțimea mare de oameni. „Împreună cu Isus mergeau multe noroade. El s'a întors, și le-a zis: „Dacă vine cineva la Mine, și nu urăște pe tatăl său, pe mamă-sa, pe nevastă-sa, pe copiii săi, pe frații săi, pe surorile sale, ba chiar însăși viața sa, nu poate fi ucenicul Meu”. „Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să se sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui care vine împotriva lui cu douăzeci de mii? Altfel, pe când celalt împărat este încă departe, îi trimete o solie să ceară pace. Tot așa, oricine dintre voi, care nu se leapădă de tot ce are, nu poate fi ucenicul Meu” (Luca 14:25, 26, 31—33).

³⁹ Oamenii cari formează mulțimea mare de oameni nu pot să steie astăzi inactivi și să privească căderea organizației lui Satan, înainte de a asculta pe Domnul. Ei trebuie să-și câștige cunoștința despre Iehova și împărăția lui și să declare cu slavă pe partea lui Iehova și a Regelui său, și trebuie să învețe dreptate și smerenie; căci acestea sunt condițiile preliminare pentru ocrotirea lor în Armaghedon. Ei trebuie să fie în stare să susțină proba care trebuie să vie în mod necesar peste fiecare care primește favoarea lui Dumnezeu. Dacă membrii mulțimii mari de oameni vrea să scape de sabia Executorului lui Iehova, mai marele Iosua, trebuie să lucreze în grabă și să nu aștepte până când se începe Armaghedonul spre a lua numai atunci poziție pe față. Domnul a dat avertisment și continuă să avertizeze mai departe pe oamenii de bine că Armaghedonul se apropie, și că mulțimea mare de oameni dacă voiește să găsească scăpare, trebuie să „fugă la munți” acum ca să se ofere ca robi Domnului Iehova și lui Christos Isus mai marele Iosua, înainte de izbucnirea Armaghedonului. Domnul avertizează pe toți aceștia să nu aștepte cu fuga lor până la timpul de iarnă (Matei 24:15—20).

⁴⁰ Domnul Isus zice: „Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape. Atunci, cei din Iudea să fugă la munți” (Luca 21:20,21). Ierusalimul din vechime reprezintă organizația religioasă făcătoare de astăzi de pe pământ care susține a reprezenta pe Dumnezeu și pe Christos. Dumnezeu s'a servit de anumite instrumente pământești pentru a distruge pe vechiul Ierusalim. Dumnezeu a dăruit acum rămășiței sale unse și acelor care se asociază cu rămășița, adică Ionadabilor, o vedenie a scopului său de a nimici pe Ierusalimul făcător, adică pe partea religioasă a organizației lui Satan care apasă acum pământul. Cuvintele lui Isus citate mai sus înseamnă după cât se pare: Când oamenii cu bună voință față de Dumnezeu primesc o înțelegere a distrugerii viitoare a Ierusalimului făcător de astăzi, aceasta este elementul religios al organizației lui Satan, atunci va fi datoria lor să se refugieze în organizația lui Dumnezeu, fiindcă atunci este sigur că nimicirea „creștinătății” se apropie. Cine dă acum dovadă de neglijență sau de îndărătnicie, sau contează pe o convertire ori pocăință pe patul de moarte, sau cine voiește să aștepte mai întâiu un timp mai favorabil pentru a se refugia în organizația lui Dumnezeu, pe acela îl va ajunge pieirea, după cum a prezis Domnul (Deuteronomul 20:16, 17).

⁴¹ Purtătorul de cuvânt al Gabaoniților a continuat să prezinte rugămintea lor înainte lui Iosua pentruca să se salveze și să înduplece pe Iosua să facă cu ei un tractat spre siguranța lor. De aceea au zis Gabaoniții: „Iată pâinea noastră: era caldă când am luat-o ca merinde de acasă, în ziua când am plecat să venim la voi, și acum s'a uscat și s'a mucegăit. Burdufurile acestea de vin, când le-am umplut, erau noi de tot, și iată-le s'au rupt; hainele și încălșăminteala noastră s'au învechit de lungimea prea mare a drumului” (Iosua 9:12, 13).

⁴² Unii ar putea zice că Gabaoniții au minșit în

cuvinte și în fapte. Totuși nu este așa. O declarație numai atunci este o minciună când se face în scopul de a înșela și păgubi pe cineva, și când s'jurnerea sau trețterea sub tăcere a unui lucru are ca urmare în mod natural pagubă. Gabaoniții însă n'au căutat să facă pagubă Izraeliților, și nici n'au voit să facă o încercare de-a opri cucerirea țării prin Izraeliți; Gabaoniții s'au cugetat numai la siguranța lor și au lucrat și au vorbit cu prevedere și înțelepciune. Afară de aceasta — și acesta este lucrul principal — Dumnezeu a făcut aici un tablou care a preumbrit ceva în viitor de o importanță cu mult mai mare; și împlinirea acestui tablou profetic servește mai cu seamă spre învățătura rămășiței și mai departe și spre învățătura acelor cari formează mulțimea mare de oameni.

⁴³ Când și-au copt Gabaoniții pâinea a fost caldă și proaspătă. Când au prezentat-o însă lui Iosua a fost uscată și mucegăită, o pâine care s'a mâncat numai de slugi. Cu alte cuvinte acea pâine mucegăită a însemnat în simbol: „Noi cari avem o astfel de pâine suntem o clasă de servitori săraci și lipsiți care a venit la tine ca să primească ajutor în acest timp de mizerie”. Aceasta corespunde în mod exact stării oamenilor de bine cari caută pe mai marele Iosua, Domnul Isus Christos. Burdufurile de vin vechi și rupte, hainele lor vechi și încălșăminteala lor uzată au vorbit de asemenea o limbă mută: „Noi cari avem aceste lucruri suntem o clasă joasă de servitori”. Motivul pretins pentru acea stare mizerabilă a hranei și îmbrăcăminteii lor a fost călătoria lor lungă. Aceasta n'a fost adevărat literalmente, însă arătarea unui astfel de motiv n'a păgubit pe nimeni. Aceasta a simbolizat că ei au venit dintr-o țară care a fost foarte depărtată de poporul lui Dumnezeu. Ceeace au adus cu ei și au arătat lui Iosua ilustrează o clasă de oameni smeriți cari au dorit lucruri mai bune decât acelea pe cari le-au avut. Gabaoniții au cerut dela Iosua ajutor ca să poată câștiga lucrurile dorite. În acelaș mod caută și mulțimea mare de oameni ajutor din mâna lui Christos Isus ca să poată dobândi lucrurile de dorit. Criticii Cuvântului lui Dumnezeu au fost foarte porniți spre a găsi un pretext sub care să poată face impresia că ei trăesc după niște principii de moralitate foarte înalte și sunt modele de virtute demne de toată lauda. Ei au criticat foarte bucuros lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu ca să facă impresia asupra altora cu înalțea lor valoare morală. O astfel de atitudine este contrară căii lui Dumnezeu. El cunoaște inima, adică motivele ascunse ale fiecărui om.

⁴⁴ Gabaoniții cari au stat înaintea lui Iosua au fost o arătare nenorocită cu ghetele lor stricate și cu sdrenșele lor murdare; ei au reprezentat în chip potrivit pe oamenii cari, îmbrăcați cu haine murdare și întinași prin atingerea cu instrumentele și reprezentanții lui Satan, caută pe Domnul. Ei vin la Domnul cu merinde pe care au primit-o dela servii presupuși ai lui Dumnezeu, dela preoți, hrană veche și mucegăită care nu este bună de altceva decât de-a fi aruncată la câni. Ei vin la mai marele Iosua, Christos Isus, care este singurul mijloc de izbăvire și de ajutor, și prin aceasta își spală

hainele și le albesc în sângele Mielului. Ei aruncă hrana veche, mucegăită și stricată și primesc din mâna Domnului hrană înviorătoare și dătătoare de viață; și de aceea este scris despre ei: „Nu le va fi foame” (Apocalips 7:14—16). Descrierea Gabaonișilor de aici corespunde în mod exact stării celor care formează clasa mulțimii mari de oameni și care sunt descriși în scriptele citate mai sus. Membrii mulțimii mari de oameni fac o călătorie lungă dela organizațiunea lui Satan spre Sion, fiindcă cele două organizațiuni sunt departe una de alta.

⁴⁵ Faptul, că rămășița vede ce minunat a avut Domnul în minte atât pe rămășiță cât și pe mulțimea mare de oameni când a făcut acest tablou profetic, îi servește spre mare întărire. Prin aceasta îi sunt arătate rămășiței datoriiile care i-au fost impuse, și și mulțimea mare de oameni este îndreptată pe calea pe care trebuie să meargă-dacă voiește să primească favoare din mâinile aceluia care este mai mare ca Iosua.

⁴⁶ Bărbații din Izrael sub conducerea lui Iosua au văzut înaintea lor o ceață pestriță în haine murdărite și cu merinde nepotrivite pentru oameni. Gabaonișii au părut a fi oameni simpli, și Izraeliții cari au cercetat merindea lor așa se vede că au socotit că s'au oameni simpli. De aceea n'au pus întrebări:

Bărbații lui Israel, au luat din merindele lor, și n'au întreat pe Domnul” (Iosua 9:14). Ei au privit îmbrăcămintea lor, au luat hrana lor și au gustat din ea, și făcând aceasta au arătat că n'au cerut sfat dela Domnul. Iehova bine înțeles a observat ce s'a petrecut și ar fi putut informa pe Iosua despre ceea ce înseamnă acest lucru; dar aceasta n'a fost de lipsă deoarece Iehova a făcut aici un tablou pentru un folos viitor. De aceea putem fi siguri că detele jucate de diferiți actori corespund în mod exact voinei sale. Mai marelui Iosua, Iehova i-a dat toată puterea și autoritatea peste mulțimea mare de oameni. Aceasta vine, căutând calea spre Sion, și Christos Isus, mai marele Iosua, și el se ocupă cu mulțimea mare de oameni. El trimite din templu lui pe servii săi cu instrucțiuni la martorii săi. Cum să se poarte cu aceia cari caută calea spre împărăție. Acești martori văd hainele murdare ale persoanelor binevoitoare și merindea nepotrivită ce-a fost dată acestor oameni de preoșime ca hrană, și apoi rămășița le arată, conform instrucțiunilor primite cu privire la servii Domnului, calea spre împărăție; ea le întinde roadele împărăției, hrana dătătoare de viață ce vine dela Domnul.

⁴⁷ Acești martori credincioși pe cari îi instruieste Domnul și-i trimite din templu ca reprezentanți ai împărăției, transmit stăpânitorilor și poporului avertismentul Domnului: „Slujiți Domnului cu frică, și bucurați-vă, tremurând. Dați cinste Fiului, ca să nu Se mânie, și să nu pieriți pe calea voastră, căci mânia Lui este gata să se aprindă! Ferice de toți câți se încred în El!” (Psalm 2:11, 12).

⁴⁸ Ierarhia romano-catolică și preoșii aliați cu ea fac multe batjocoritoare și ironice cu privire la acest mesaj și-și bat joc de martorii credincioși cari transmit acest avertisment: ei n'au pentru martorii lui Iehova numai ocară și defăimează mesajul pe care-l transmit. Acești oameni batjocoritori și în-

tinzători de curse au stăpânit mult timp cu mâna aspră pe poporul ușor de înșelat și lesne crezător, și au îndemnat pe împărașii pământului să lapede Cuvântul lui Dumnezeu și în locul lui să asculte lucrurile murdare ale preoșimii. Domnul arată însă că există oameni binevoitori față de Dumnezeu cari au fost mult timp sub domnia acestor stăpânitori batjocoritori, și el arată că martorii săi trebuie să ducă adevărul său acestor oameni de bine. El arată rămășiței că este datoria și obligațiunea și privilegiul ei să examineze starea și hrana acestor oameni și apoi să le descrie calca pe care pot să caute pe Domnul și să găsească viață. Această clasă de smeriți dispusă de a învăța este aceea care se întoarce la Dumnezeu și la mai marele Iosua, își pune încrederea în Domnul și găsește îndurare la el, după cum este scris: „Ferice de toți câți se încred în El!” Despre ierarhia romano-catolică și despre preoșimea aliată cu ea. Domnul zice: „De aceea ascultați Cuvântul Domnului, batjocoritorilor, cari stăpâniți peste poporul acesta... când va trece urgia apelor năvălitoare [și aceasta va marca timpul nimicirii], veți fi striviți de ea” (Isaia 28:14—18). Acelora însă cari caută dreptate și smerenie înainte de izbucnirea mâniei lui Dumnezeu. Domnul le făgăduiește că vor fi cruțați. Nu dovedește aceasta necesitatea absolută ca mulțimea mare de oameni să fie instruită și să iei poziție în mod statornic pe partea lui Iehova și a împărăției sale înainte de Armagedon? Cei ce aparțin aleșilor lui Dumnezeu vor lucra în conformitate cu aceasta și vor duce în mod sânguitor fructele împărăției oamenilor de bine.

(Urmează)

Întrebări pentru studiu.

Alin. 1, 2. Pe cine strânge Iehova în jurul său? cum și când se face aceasta?

Alin. 3, 4. Ce încercare face Satan în timpul prezent de a împiedeca strângerea mulțimii mari de oameni? Cum se vor apăra cei credincioși în această privință?

Alin. 5. Ce lucru li s'a dat martorilor lui Iehova în legătură cu adunarea mulțimii mari de oameni?

Alin. 6—8. Din ce se compune, după cum reiese din Sfânta Scriptură, bătălia Armagedonului? Explică dacă este rațional de a conchide că lucrul principal al rămășiței în legătură cu mulțimea mare de oameni se va face numai după „prima parte a Armagedonului”. Ce este de cea mai mare importanță pentru rămășiță de-a avea în minte și de-a face în legătură cu aceasta? Pentru ce?

Alin. 9. Ce este scopul celor publicate acum aici? Pentru ce este aceasta atât de important acum?

Alin. 10. În ce legătură stă înaintarea ordonată în Obadia 1 cu „grindina” prezisă în profeția lui Isaia (Isaia 28: 2, 17)?

Alin. 11, 12. Descrie cele două bătălii dela Gabaon, mai cu seamă cine a avut conducerea și cum s'au dat, și arată însemnarea acestor lucruri ca profetic.

Alin. 13, 14. Ce evenimente de înaltă importanță au avut loc în câmpia Moabului? Arată că ele au fost profetice.

Alin. 15—17. „Prin aceasta veți cunoaște”: La ce dovadă s'a referit Iosua aici? Ce se va cunoaște? Pentru ce a fost

aceasta atât de important? Pentru ce a făcut Iehova aceasta minune? Cum se împlinește acest tablou profetic?

Alin. 18, 19. Ce-a condus la prima bătălie dela Gabaon?

Ce s'a preumbrit prin aceasta?

Alin. 20—22. Cine au fost Gabaoniții? În ce înțeles au fost un popor simbolic?

Alin. 23—27. Arată că lucrurile următoare au fost profetice: Informațiunea pe care a dat-o Iehova Izraeliților dinaintea cu privire la națiunile cari au ocupat în acel timp țara Canaanului, și conspirațiunea lor împotriva poporului său pentru a-l împiedeca de-a intra în țară și a o lua în posesiune. Cum s'au distins Gabaoniții, în fața acelei conspirațiuni, ca un popor profetic? Ce rol au jucat în această dramă profetică?

Alin. 28, 29. Arată cu ajutorul scripturilor motivul pentru prevederea arătată de Iosua și de oștirea sa. Asemănă aceea situație cu situația de astăzi a poporului de legământ al lui Iehova.

Alin. 30—34. Explică Iosua 9 : 8 ca profetic. Ce se cere dela aceia cari formează mulțimea mare de oameni? Ce învățătură pentru mulțimea mare de oameni se poate vedea în acțiunea înțeleaptă și promptă a Gabaoniților? Ce-a reprezentat în mod profetic răspunsul Gabaoniților dat lui Iosua (versetul 9)? Cum s'au deosebit Gabaoniții, după versetul 10, în acel timp de ceilalți Canaanii, și cum stă lucrul acesta astăzi?

Alin. 35. Pentru ce a informat Iehova pe rămășița despre mulțimea mare de oameni? Ce datocie și obligațiune rezultă din această cunoștință? Pentru ce încearcă a-

cum Diavolul să orbească pe martorii lui Iehova în ceea ce privește urgența extremă de a cerceta acum pe mulțimea mare de oameni?

Alin. 36—38. Explică atitudinea Gabaoniților, atât cea de atunci cât și cea în înțeles profetic, care l-a pus în stare să vină la Iosua și să declare imediat: „Noi simțem robii tăi”.

Alin. 39, 40. Ce trebuie să știe și să facă mulțimea mare de oameni? Când și cum? Care este înțelesul instrucțiunilor date de Isus rămășiței și mulțimii mari de oameni în Luca 21 : 20, 21?

Alin. 41—43. Justifică declarația Gabaoniților din versetele 12 și 13, atât în privința celui timp când a fost rostită cât și în înțeles profetic.

Alin. 44, 45. Aplică tabloul profetic pe care l-au oferit Gabaoniții când au stat înaintea lui Iosua cu merindea lor mizerabilă și cu hainele lor murdare. La ce scop servește acel tablou profetic?

Alin. 46. Aplică versetul 14.

Alin. 47. Ce avertisment transmite acum rămășița credincioasă, instruită de Domnul și trimisă din templu în acest scop? Cui este adresat acest avertisment și pentru ce? Cum este primit?

Alin. 48. Ce privilegiu, ce datorii și obligație are așa dar rămășița în legătură cu oamenii de bine? Când trebuie să fie instruiți aceștia și pentru ce? Cine va face această lucrare?

(W. T. din 15 August 1936).

STRĂNGEREA MULȚIMII MARI DE OAMENI

(PARTEA II-a)

„Darul fără plată al lui Dumnezeu este viața vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru” (Romani 6:23).

I EHOVA n'are numai o cale pe care să deie neamului omenesc viață, și anume prin Christos; și cine primește viață trebuie să creadă în sângele vărsat al lui Christos Isus ca prețul de răscumpărare. Dumnezeu nu încheie pace cu dușmanii lui, și mai cu seamă cu aceia nu, cari pângăresc numele lui. Când solul lui Iehova a apărut lângă leagănul copilășului Isus, a fost transmis omenirii mesajul următor al lui Iehova: „Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuși Lui [după traducerea engleză Rotherham: între oamenii binevoitori]” (Luca 2:14). Cei ce învață să cunoască pe Iehova și legea lui, și iubesc legea sa, aceia vor primi pace (Psalm 119:165). Cineva trebuie să fie mai întâiu binevoitor față de Dumnezeu și să caute pe Domnul, înainte de a putea primi pace și a putea cunoaște calea spre viață. Calea păcii trebuie căutată prin Christos Isus, prințul păcii.

² Iosua este un tip al lui Christos Isus, prințul păcii, și oamenii cari formează mulțimea mare de oameni trebuie să găsească pace cu Dumnezeu prin Christos Isus și pe nici-o altă cale. Gabaoniții au prezentat chestia lor lui Iosua și s'au declarat gata de a deveni servii lui, și prin aceasta și-au arătat

bunăvoința față de Iosua și Dumnezeul lui: „Iosua a făcut pace cu ei, și a încheiat un legământ prin care trebuia să-i lase cu viață, și căpeteniile adunării le-au jurat lucrul acesta” (Iosua 9:15). Oamenii cari formează mulțimea mare de oameni primesc viață din mila lui Dumnezeu, și anume ei trebuie să primească viață prin Isus Christos, căci altă cale nu există. Ei trebuie să aibă credință în sângele lui Isus Christos și să mărturisească această credință înainte de a avea loc marea bătălie anti-tipică dela Gabaon; și aceasta este învățat limpede prin celelalte întâmplări din acest tablou profetic.

³ Iosua a primit numai decât propunerea Gabaoniților și i-a crezut c'au spus adevărul. Prin aceasta Iosua n'a călcat instrucțiunea dată de Iehova în Exodul 34:11, 12 de a nu face legământ cu națiunile Canaanului. Instrucțiunea lui Iehova din scriptura amintită mai la urmă trebuie interpretată în armonie cu ceea ce a zis Dumnezeu lui Moise cu privire la acei locuitori de cetăți cari vor deveni de bună voie robii lui. Prin modul lor de a lucra Gabaoniții au rupt legăturile lor cu celelalte națiuni, adică cu națiunile cari au fost dușmanii declarați ai lui Dumnezeu. Gabaoniții au cerut acum dela Iosua

pace și siguranță și de aceea n'au mai trebuit să fie socotiți ca dușmanii lui Dumnezeu. De aceea au format o excepțiune dela regula scrisă în Exodul 34:11, 12. Iehova a zis lui Moise și oamenilor lui cari au mers cu el în război: „Când te vei apropia de o cetate ca să te bași împotriva ei, s'o îmbii cu pace. Dacă primește pacea și-și deschide porțile, tot poporul care se va afla în ea să-ți dea bir și să-ți fie supus. Așa să faci cu toate cetățile cari vor fi foarte departe de tine, și cari nu fac parte din cetățile neamurilor acestora” (Deuteronomul 20:10, 11, 15).

* Gabaoniții au fost străini în ceea ce privește legământul făgăduinței. Aceasta a fost adevărat cu privire la toate națiunile. Însă este scris despre aceia cari au venit la Domnul pe calea arătată de el: „De aceea voi, cari altădată erați Neamuri din naștere, numiți netăiași împrejur de către aceia cari se cheamă tăiași împrejur, și cari sunt tăiași împrejur în trup de mâna omului: aduceți-vă aminte că în vremea aceea erați fără Hristos, fără drept de cetățenie în Israel, străini de legămintele făgăduinței, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume. Dar acum, în Hristos Isus, voi, cari odinioară erați depărtați, ați fost apropiați prin sângele lui Hristos. Căci El este pacea noastră, care din doi a făcut unul, și a surpat zidul dela mijloc care-i despărțea” (Efeseni 2:11—14).

† Intrucât aceste declarațiuni se aplică tuturor acelor cari au venit la Christos și au fost primiți de el în biserica lui, ele se aplică de asemenea și acelor cari formează mulțimea mare de oameni și cari au fost odată depărtați. Acelaș lucru este cuprins după cât se pare și în regula pe care a dat-o Domnul lui Moise cu privire la cetățile situate „foarte departe” (Deuteronomul 20:15). Când au venit Gabaoniții la Iosua ca să solicite pace și siguranță, ei au reprezentat pe clasa mulțimii mari de oameni. În acelaș mod vine acum mulțimea mare de oameni la mai marele Iosua, Christos Isus, căutând pace, siguranță și viață. Iosua a încheiat un legământ cu Gabaoniții de a-i lăsa în viață. Mai marele Iosua, ca reprezentantul lui Iehova, face un legământ cu mulțimea mare de oameni că va trăi. Ținea-vă Dumnezeu seama de acest legământ, și dacă da, cu ce condițiuni? Iehova exprimă aceste condițiuni după cum urmează, când zice prin gura profetului său: „Căutați dreptatea, căutați smerenia! Poate că veți fi cruțați în ziua mâniei Domnului!”, când mânia lui se va descărca în Armaghedon (Tefania 2:2, 3). Din aceasta urmează în mod definitiv că cei din mulțimea mare de oameni caută mai întâiu pe mai marele Iosua și după aceea primesc pace; după aceea trebuie să caute mai departe dreptate și smerenie, și anume înainte de a se începe marea bătălie dela Armaghedon. Cu această condițiune respectă Domnul Dumnezeu legământul făcut cu ei.

Aproape, și totuși depărtat

* În curând după aceea s'a dovedit că Gabaoniții nu veniseră dintr'o țară depărtată. Locuința lor era foarte aproape. Dacă ne gândim însă că Domnul a făcut aici un tablou profetic, atunci putem ve-

dea ușor cum reprezintă acest tablou pe mulțimea mare de oameni care a fost odinioară foarte departe de Domnul și acum beneficiază de favoarea poporului lui Dumnezeu, format altădată de Izraeliți. Darea de seamă continuă: „La trei zile după încheierea acestui legământ, copiii lui Izrael au ațiat că erau vecini cu ei, și că locuiau în mijlocul lor” (Iosua 9:16).

† Oștința lui Iosua a înaintat foarte încet, și totuși după trei zile de călătorie au ajuns la cetatea Gabaonului. „Căci copiii lui Israel au peccat, și a treia zi au ajuns la cetățile lor; cetățile lor erau Gabaon, Chetira, Beerot și Chiriat-Iearim” (Iosua 9:17). Izraelul după spirit, rămășița credincioasă din timpul prezent, a propovăduit oamenilor de un timp încoace pe Dumnezeu și împărăția lui și le-a zis că a sosit ziua când oamenii cari se consacrează Domnului și împărăției sale nu vor muri niciodată, ci vor trăi mai departe sub guvernul Regelui. Acest mesaj a fost propovăduit oamenilor de către martorii lui Iehova de pe pământ cu mult timp înainte de cunoștința cine este mulțimea mare de oameni. Acest mesaj special a fost vestit dela venirea Domnului Isus la templu, și un timp oarecare nu s'a arătat rămășiței că oamenii cărora le-a propovăduit vor forma mulțimea mare de oameni sau milioanele cari vor trăi pe pământ și vor fi cruțați în Armaghedon și nu vor muri. Într'adevăr numai în anul 1955 s'a recunoscut cine este mulțimea mare de oameni când rămășița a ajuns la cunoștința că această clasă va trăi veșnic pe pământ. Numai de curand a început „mulțimea mare de oameni” să se organizeze în „cetăți”, adică în grupe compacte. Acum este văzută în multe ținuturi ale pământului cum este doritoare să înțeleagă mesajul împărăției și să servească cauza Domnului. În acest loc pot fi cercetate cu folos numele cetăților Gabaoniților căci ele sunt simboale cari se aplică foarte bine la mulțimea mare de oameni, după cum se va vedea imediat: „Heviți” înseamnă „având o locuință”, și Gabaoniții au fost Heviți; „Chetira” înseamnă „sat (înconjurat cu ziduri de apărare sau adăpost)”; „Beerot” înseamnă „izvoare” cari dau apă susținătoare de viață, și „Chiriat-Iearim” înseamnă „cetate de păduri”, a căror copaci simbolizează creaturi vii. Posibilitatea de a primi ocrotire, prezervare și viață i se va da mulțimii mari de oameni prin mila lui Dumnezeu de către Christos Isus, fiindcă fiecare din mulțimea mare de oameni caută să devină de bunăvoie servul Domnului. Cei ce umblă pe această cale au o locuință. Ei sunt întocmai ca o cetate ocrotită de ziduri căci găsesc adăpost. Ei sunt adăpați cu apă dătătoare de viață. Ei se aseamănă cu copacii pădurii, creaturi cari au viață și le merge bine.

* Căpeteniile lui Izrael au făgăduit în mod solemn și au jurat că Gabaoniții nu vor fi omorâți; însă așa se vede că au fost mulți între Izraeliți cari au insistat ca Gabaoniții să fie omorâți, și după cum arată darea de seamă, s'a iscat după aceea o neînțelegere între Izraeliți din pricina aceasta. „Dar copiii lui Israel nu i-au bătut, pentru că frunțașii adunării le juraseră pe Domnul, Dumnezeu lui Izrael, că-i vor lăsa cu viață. Și toată adunarea a căr-

tit împotriva căpeteniilor" (Iosua 9:18). Fără îndoială Gabaonișii sau Hevișii au fost hotărâți pentru moarte deoarece Iehova a poruncit lui Moise să-i nimicească: „Ingerul Meu va merge înaintea ta, și te va duce la Amoriși, Hetiși, Fereziți, Cananiși, Heviși și Iebusiși, și-i voi nimici. Să nu te închini înaintea dumnezeilor lor, și să nu le slujești; să nu te iei după popoarele acestea, în purtarea lor, ci să le nimicești cu desăvârșire, și să le dărâmi capiștele. Voi trimete viespile bondărești înaintea ta, și vor izgoni dinaintea ta pe Heviși, Cananiși și Hetiși" (Exodul 23:23, 24, 28). „Dar în cățășile popoarelor acestora, a căror țară ți-o dă ca moștenire Domnul, Dumnezeuul tău, să nu lași cu viață nimic care suflă" (Deuteronomul 20:16).

Gabaonișii s'au aflat așa dar în cea mai mare primejdie de moarte, însă au fost scăpați din această primejdie prin acțiunea decisă întreprinsă în favorul lor. Cei nemulțumiți cari au murmurat în contra faptei căpeteniilor lui Izrael, au avut pe partea lor litera legii, în timp ce căpeteniile au luat o atitudine contrară atitudinii celor nemulțumiți pentru că au fâgăduit în numele lui Iehova să păstreze în viață pe Gabaoniși, fiindcă aceștia au arătat credință în Iosua și s'au declarat gata de a deveni servii săi. Aceasta este în armonie deplină cu ceea ce declară Cuvântul lui Dumnezeu în această materie. Intreg neamul omenesc este hotărât pentru nimicire, și nu există numai o cale de a scăpa de această nimicire, și această cale este prin credință în Isus Christos, mai marele Iosua. „Pentruca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața vecinică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentruca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică. Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a și fost judecat, pentrucă n'a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. Cine crede în Fiul, are viața vecinică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el" (Ioan 3:15, 16, 18, 36).

¹⁰ Gabaonișii au zis lui Iosua: „Noi am venit la tine din pricina numelui Dumnezeului tău" (versetul 9). Cu aceasta au arătat credință în Dumnezeu și în Iosua, și acesta este primul pas care conduce la viață. Iosua și tovarășii lui au vorbit în numele lui Iehova și au făcut o fâgăduință solemnă în numele lui, și de aceea au fost obligați să lase cu viață pe Gabaoniși. Tot așa este și cazul acelor cari aud mesajul împărăției, vin la martorii lui Iehova și zic: „Noi credem în Domnul Isus Christos și în Iehova, Dumnezeuul cel veșnic, și dorim să ne unim cu organizațiunea lui Dumnezeu". Prin aceasta fac primul pas spre viață. Acei oameni din Izrael cari au murmurat împotriva căpeteniilor, reprezintă fără îndoială o clasă de persoane care este acum pe pământ și susține a fi consacrată lui Dumnezeu și născută de spiritul lui, și care totuși n'a fost niciodată în simpatie cu mesajul „milioane de oameni cari trăiesc acum nu vor muri niciodată"; dimpotrivă, ei s'au exprimat cu batjocură amară cu privire la acest mesaj, și decând a fost recunoscută mulțimea mare de oameni ca clasă pământescă cei ce murmură se împotrivesc acum și acelor cari

au o ocazie să trăiască pe pământ. Cei ce murmură în timpul prezent n'au dorința să iei parte la serviciul din casă în casă și, ca servii Domnului, să transmită acestei clase pământești mesajul, și astfel să le arate cum pot să scape în Armaghedon. De aceea se împotrivesc fiecărui lucru care trebuie făcut acum și refuză să iei parte la el. Unii dintre acești împiedecători cari n'arată nici-un zel pentru lucrul din casă în casă, zic cam următoarele: „Așteptați până când Armaghedonul va fi sfârșit pe dușman, atunci se va arăta mulțimea mare de oameni, și noi vom avea de făcut atunci o lucrare mare". Imprejurările și faptele cari sunt arătate în acest tablou profetic realizat de Iosua și ostirea sa, descopăr ce necesar este acum, fără a lua în seamă pe cei ce murmură, de a duce oamenilor binevoitori mesajul ca să poată cunoaște pe Dumnezeu și pe Christos Isus și să arate credință în el și astfel să primească ocazie să se declare de bunăvoie ca servii ai lui Dumnezeu și ai lui Isus Christos. Nu există o altă cale pentru ei de a scăpa de executarea din cursul bătăliei Armaghedonului. Intocmai după cum căpeteniile Izraelului n'au ținut seamă de cei ce-au cântit și s'au împotrivit, tot așa și acum urmașii adevărați și credincioși ai lui Christos Isus nu vor da atențiune cântitorilor și contrazicătorilor cari voiesc să oprască transmiterea mesajului la mulțimea mare de oameni, ci, dimpotrivă, ei vor îndeplini acum cu zel poruncile Domnului.

¹¹ Fără îndoială există unii ce merg cu rămășița cari deși susțin a aparține la rămășița lui Dumnezeu, totuși n'au nicio cunoștință a scopurilor lui Dumnezeu și se împotrivesc lucrului pe care-l poruncește Dumnezeu rămășiței sale ca să-l facă acum. Căpeteniile lui Izrael cari au ținut cu Iosua, reprezintă pe accia cari sunt devotați cu totul și pe deplin lui Dumnezeu, și cari vorbesc în numele lui Iehova și al lui Christos, nu într'un scop egoist, ci pentruca voința lui Dumnezeu să se facă în ei. Ei au vorbit în numele lui Dumnezeu și sunt hotărâți să-și îndeplinească legământul cu Domnul. Ei rezistă acelor cari se împotrivesc transmiterii mesajului la mulțimea mare de oameni, și aceasta reiese din modul de a lucra al căpeteniilor și din cuvintele lor adresate celor ce-au murmurat: „Toate căpeteniile au zis întregii adunări: „Le-am jurat pe Domnul, Dumnezeul lui Israel, și acum nu putem să ne atingem de ei" (Iosua 9:19).

¹² În acest tablou profetic Iehova a condus purtarea căpeteniilor lui Izrael, ceea ce arată că ei n'au avut nici dreptul și nici datoria să omoare pe Gabaoniși. Aceasta este în armonie deplină cu instrucțiunea lui Dumnezeu dată rămășiței în profesia lui Ezechiel. Omul descris de Ezechiel cu călimara la brâu și îmbrăcat într'o haină de în reprezintă pe martorii lui Iehova, cărorali s'a poruncit să facă un semn pe fruntea celor ce cred, pentruca cei însemnați în felul acesta să nu fie uciși de Executor. Acest semn este făcut pe fruntea acelor cari cred în Dumnezeu și în Christos Isus și mărturisesc credința lor. După ce au fost însemnați în felul acesta, i se poruncește executorului, care este reprezentat prin cei șase oameni cu unelte de nimicire, să nu se

atingă de accia cari au acest semn pe frunte, ci să-i cruce cu ocazia uciderii (Ezechiel 9:4—6). Rămășița unsă a lui Iehova a jurat să facă voința lui Dumnezeu; voința lui cu privire la cei credincioși este exprimată în Cuvântul lui și descoperire acestor credincioși că trebuie să ducă mulțimii mari de oameni fructele împărăției și să o servească cu acestea, și că aceasta trebuie să se facă pentruca cei însemnați pe fruntea lor ca servii lui Dumnezeu să fie cruțați în Armaghedon de sabia executorului.

¹³ Unii poate că vor zice că Iosua a lucrat contrar Cuvântului lui Dumnezeu, întocmai după cum susțin unii și acuma că rămășița lucrează contrar Cuvântului lui Dumnezeu prin faptul că vorbește mulțimii mari de oameni și despre ea. Cum trebuie privită această chestiune? Iosua a fost servul lui Dumnezeu ales după ordine, și a fost întrebuințat ca tip al lui Christos Isus. Dacă Iosua ar fi făcut ceva aici ce n'ar fi fost aprobat de Dumnezeu, atunci ar fi suferit moartea, aceeaș pedepsă pe care a primit-o Saul. Nimic în darea de seamă nu arată că procedarea lui Iosua ar fi displăcut lui Iehova sau că Iosua ar fi fost muștrat de Iehova pentrucă a încheiat un legământ cu Gabaoniții și i-a cruțat dela moarte. De aceea trebuie conchis că modul de a lucra al lui Iosua a avut aprobarea deplină a lui Iehova, și că Iosua cu ocazia facerii acestui tablou profetic a lucrat în armonie deplină cu voința lui Dumnezeu. Această concluziune este sprijinită pe deplin de capitolul lui Dumnezeu. Această concluziune este sprijinită pe deplin de capitolul unsprezece din epistola către Evrei, deoarece acolo Iosua este menționat ca un aprobat al Domnului Iehova.

¹⁴ Iosua și celelalte căpetenii au încheiat legământul cu Gabaoniții în numele lui Iehova și o călcare a acestui legământ ar fi necinsit numele lui Iehova. Lucrul acesta este accentuat și în darea de seamă: „Iată ce le vom face: îi vom lăsa cu viață, ca să n'aducem peste noi mânia Domnului, din pricina jurământului pe care li l-am făcut” (Iosua 9:20). Căpeteniile lui Izrael s'au temut să facă ceva ce-ar pângări numele lui Iehova și ceeace ar aduce peste ei mânia lui Dumnezeu, și aceasta este dovedit prin întâmplarea de mai târziu raportată în 2 Samuel, capitolul 21.

¹⁵ Regele Saul a fost egoist, îndărătnic și rebel. El a știut că Izraeliții sub conducerea lui Iosua au jurat Gabaoniților că nu vor muri, și cu toate acestea Saul i-a ucis, după cum spune darea de seamă: „Pe vremea lui David, a fost o foamete care a ținut trei ani. David a întrebat pe Domnul, și Domnul a zis: 'Din pricina lui Saul și a casei lui sângeroase, pentru că a ucis pe Gabaoniți este foametea aceasta'” (2 Samuel 21:1).

¹⁶ Saul a călcat acel legământ cu voința, adică în mod intenționat și din adins, și de aceea a adus Dumnezeu după aceea o foamete timp de trei ani peste țară și a zis că această foamete de aceea a venit pentrucă Saul a ucis pe Gabaoniți. Aceasta arată că Dumnezeu a aprobat legământul pe care l-a făcut Iosua cu acel popor, și că procedarea lui Saul nu i-a plăcut.

¹⁷ Mai departe regele David, lucrând sub conducerea lui Iehova, s'a oferit să despăgubească pe de-

plin pe Gabaoniți pentru călcare legământului de către Saul: „Împăratul [David] a chemat pe Gabaoniți să le vorbească. — Gabaoniții nu erau dintre copiii lui Israel, ci din rămășița Amoriților; copiii lui Israel se legaseră față de ei cu un jurământ, și totuși Saul voise să-i ucidă, în râvna lui pentru copiii lui Israel și Iuda. — David a zis Gabaoniților: 'Ce pot face eu pentru voi, și cu ce să fac ispășire, ca să binecuvântați moștenirea Domnului?'” (2 Samuel 21:2, 3).

¹⁸ Gabaoniții n'au cerut bani ca reparație pentru paguba mare care li s'a făcut prin călcare legământului încheiat cu ei, ci, fără îndoială conduși de Iehova au cerut ca să se răsplătească casei lui Saul după dreptate: „Gabaoniții i-au răspuns: 'Nu vom nici argint nici aur dela Saul și dela casa lui, și nici nu este treaba noastră să omorim pe cineva din Israel'. Și împăratul a zis: 'Ce voiți dar să vă fac?' Ei au răspuns împăratului: 'Fiindcă omul acela ne-a slăbit și își pusese de gând să ne nimicească pentru ca să ne facă să perim din tot ținutul lui Israel, să ni se dea șapte bărbați din fiii lui, și-i vom spânzura înaintea Domnului [ca simbol c'au fost blestemați de Dumnezeu (Deuteronomul 21:25)], la Ghibea [locul de naștere al lui Saul, alesul Domnului]. Și împăratul a zis: 'Vi-i voi da'... i-a dat în mâinile Gabaoniților, cari i-au spânzurat pe munte, înaintea Domnului. Toți cei șapte au perit împreună; au fost omoriți în cele dintâi zile ale seceratului, la începutul seceratului orzurilor... După aceea, Dumnezeu a fost potolit față de țară’” (2 Samuel 21:1—14).

¹⁹ Darea de seamă a Sfintei Scripturi cum au fost răzbunați Gabaoniții asupra casei lui Saul, arată că Dumnezeu se ratuește cu clasa servului rău, „omul păcatului”, din pricina purtării sale față de clasa Ionadab sau „mulțimea mare de oameni” care caută viață. Relatarea de mai sus accentuează în modul cel mai stăruitor cât de răspunzător ține Iehova pe păzitorul lui, rămășița care este acuma pe pământ; aceasta dovedește și aceea că lucrarea de astăzi în favorul mulțimii mari de oameni este foarte importantă și prețioasă în ochii lui Dumnezeu. Oamenii cari murmura împotriva rămășiței și cărtesc împotriva ei și i se împotrivesc și nu sunt pentru aceea că mesajul să fie dus mulțimii mari de oameni, se lipesc de litera legii, întocmai ca Fariseii; însă ei n'au avut spiritul legii. Mai departe faptele lor arată că n'au o cunoștință justă a scopului lui Dumnezeu. În încercarea lor de a-și justifica poziția, iau o singură scriptură și lasă multe alte scripturi neluate în seamă cari ar trebui cercetate împreună cu scriptura prezentată de ei. Dacă rămășița și-ar lăsa acum mâinile să slăbească și dacă ar voi să aștepte mai întâiu Armaghedonul ca să vestească numai atunci mesajul Domnului cu privire la mulțimea mare de oameni, atunci ar trebui să poarte răspunderea pentru această neglijență. Toți cari neglijează, întârzie sau refuză să asculte pe Domnul în această chestie, se însiră prin aceasta în aceeaș clasă ca Saul când a lucrat contrar poruncii lui Dumnezeu. Noi trebuie să ținem în minte că aceste lucruri din vechime au fost scrise în Sfânta Scriptură pentruca rămășița lui Dum-

nezeu să fie instruită despre lucrarea lui și să fie echipată pe deplin pentru a o îndeplini.

²⁰ Poziția adevărată a mulțimii mari de oameni este arătată prin faptul că membrii ei au fost făcuți servi în casa regală: „Să trăiască”, le-au zis căpeteniile. Dar au fost întrebuințați la tăiat lemne și la scos apă pentru toată adunarea, cum le spusese căpeteniile” (Iosua 9:21). Când a fost făcut legământul cu Gabaoniții, au fost informați pe deplin despre aceea că viața lor numai atunci va fi cruțată dacă vor observa condițiile acestui legământ, și anume de a sluji pe Izraeliți ca servi, și nu de a sta pe aceeași treaptă cu ei. Aceasta n'a însemnat că Dumnezeu are în vedere fața omului, ci a însemnat și a arătat că fruntașii lui Izrael au preumbrit pe Izraeliții spirituali cari vor fi veșnic cu Christos Isus, marele prinț, și vor fi cu el preoți în casa regală și membrii templului; în timp ce mulțimea mare de oameni va servi pe prinți. Rămășița credincioasă care va fi cu Christos Isus va servi pe Dumnezeu și pe Christos Isus în cer, în timp ce mulțimea mare de oameni va servi pe pământ; și ambele clase se vor bucura foarte mult în pozițiile dăruite lor de Domnul (Apocalips 7:9—15).

²¹ Nu există niciun motiv de a critica aspru pe Izraeliți sau pe Gabaoniți, căci facerea unui tablou profetic, ca cel raportat în Iosua 9, este condusă de Iehova în scopul de a arăta dinainte lucruri cari se vor întâmpla la sfârșitul lumii, și în această dramă profetică joacă fiecare caracter un rol după voința lui Dumnezeu: „Iosua i-a chemat și le-a vorbit astfel: „Pentru ce ne-ați înșelat zicând: 'Suntem foarte departe de voi', când voi locuiți în mijlocul nostru?” (Iosua 9:22).

²² Un timp oarecare, firește, Gabaoniții au înșelat sau amăgit pe Iosua și căpeteniile lui Izrael, însă aceasta nu s'a făcut spre paguba cuiva; și deoarece Dumnezeu n'a condamnat fapta lor, trebuie să conchidem că aceasta a fost o parte fixată a dramei pe care Gabaoniții au jucat-o după voința lui Dumnezeu. Dacă declarația lor este înțeleasă just, se poate vedea că ea de fapt n'a fost înșelătoare, căci fara pe care au cântat-o, adică o locuință în mijlocul poporului ales al lui Dumnezeu, a fost foarte depărtată de dușmanii Domnului. Toți Cananiții au fost condamnați de Iehova la peire, întocmai după cum întregă omenirea prin păcatul lui Adam a ajuns sub osândă (Romani 5:12). Gabaoniții au fost cruțați pentru că au declarat că s'au despărțit de și au părăsit pe Cananiții nelegiuți cari s'au împotrivit împărăției tipice a lui Iehova care a fost întemeiată în Palestina. În acelaș mod și astăzi numai astfel de oameni primesc favoarea lui Iehova, conform dispozițiilor sale, cari se despart de organizațiunea lui Satan și se declară supuși ai lui Dumnezeu și ai organizațiunii sale și prin aceasta își arată bunăvoința față de Iehova; și aceștia sunt singurii oameni cărora le este făgăduit că vor fi cruțați când va cădea sabia marelui executor.

²³ Intrucât Iosua n'a fost decât un om, cuvintele Gabaoniților, firește, i s'au putut părea înșelătoare, însă ele n'au adus pagubă nimănui și în fond n'au fost înșelătoare. Gabaoniții au dorit sincer să fie

înțeleși că au părăsit cu totul pe ceilalți Cananiți, și au dorit să fie tratați în consecință, deși prin aceasta au devenit sclavii Izraeliților. Tot așa și astăzi, oamenii cari voiesc să fie cruțați trebuie să părăsească organizațiunea lui Satan și să devină de bunăvoie sclavii Domnului Isus Christos și să servească pe unșii săi. Gabaoniții au fost singurii dintre Cananiți cari au arătat credință în Iosua și în Dumnezeul lui Iosua: „N'a rămas nici o cetate, care să fi făcut pace cu copiii lui Izrael, afară de Heviți, cari locuiau în Gabaon; pe toate [celelalte cetăți] le-au luat [Izraeliții] prin luptă” (Iosua 11:19).

²⁴ Nu arată aceasta că în Armaghedon numai acei oameni vor fi cruțați de sabia Executorului cari au mărturisit înainte de aceea că s'au despărțit de organizațiunea lui Satan și au luat poziție de parte organizațiunii lui Dumnezeu, și au rămas credincioși în această poziție și au căutat dreptate și smerenie?

²⁵ Gabaoniții au fost legați prin legământul lor pe care au dorit să-l încheie cu copiii lui Izrael; și aceasta a preumbrit că membrii mulțimii mari de oameni sunt legați prin legământul pe care l-au încheiat, de a fi servii lui Iehova și ai Regelui său uns: „Acum sunteți blestemați, și nu veți înceta să fiți în robie, să tăiați lemne și să scoateți apă pentru casa Dumnezeului meu” (Iosua 9:25).

Continuare în Nr. viitor

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Numai cui din neamul omeneș de căzut va da Iehova viață și pace?

Alin. 2—5. Având în vedere Exodul 34:12, explică procederea raportată în Iosua 9:15, atât ceea ce privește timpul de atunci cât și ca profecie.

Alin. 6, 7. Arată că Gabaoniții deși au locuit în apropiere, totuși au venit dintr-o „fară foarte depărtată”, mai departe că numele cetăților lor au fost profetice. Ce s'a arătat prin aceasta dinainte?

Alin. 8—10. Aplică tabloul profetic descris în Isaia 9:18 la timpul de acuma. Adu aceasta în armonie cu instrucțiunea lui Iehova din Exodul 23:23, 24, 28 și Deuteronomul 20:16.

Alin. 11, 12. Compară situația profetică ce apare în versetul 19 și împlinirea ei cu cea arătată în Ezechiel 9:4 și cu aplicarea ei asupra timpului prezent.

Alin. 15—16. Ce dovedește că Iosua a lucrat just în ceea ce este raportat despre el în versetul 20.

Alin. 17—19. Ce este arătat în mod profetic sau dinainte în raportul despre răzbușnarea cu care s'au răzbușnat Gabaoniții pe casa lui Saul?

Alin. 20—24. Arată că versetul 21 revelează situația adevărată a mulțimii mari de oameni. Explică dacă Gabaoniții au lucrat drept în ceea ce au înșelat pe copiii lui Izrael; mai departe, dacă Izraeliții au avut un drept să cruțe pe Gabaoniți, deoarece aceștia au fost sortiți morții prin porunca pe care a dat-o Iehova lui Moise. Ce arată aceasta?

Alin. 25—27. Intrucât Iosua a încheiat pace și un legământ cu Gabaoniții de a-i lăsa în viață, lucrat-a el drept cu ei în chestia care este raportată în versetul 23? Cum se aplică aceasta la împlinirea tabloului profetic?